

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R.P. Richardi Lyncei ... Vniversa Philosophia Scholastica

Complectens Dialecticam, siue Scientiam de Veritate, in decem libros
distributam

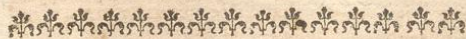
Lynch, Richard

Lvgdvni, 1654

Cap. I. Quid sit indiuiduum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95210](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95210)

aut ne consequenter definiant illa esse species : namque respectu linear, & superficiei non minus, quam profunditatis quantitatem esse genus, ac verum predicamentum supra lib. 3. metaph. tract. 4. cap. 5. ostendendum est ex Aristotele, Suario, Auerſa, & aliis aduersus Dominicum Sotum: Quidquid autem de hoc sit, sane *indivisibile quadamtenus, sine versus aliquam partem* genus esse potest respectu illarum trium specierum, cum eis proprie, & strictè cōueniat.

TRACTATUS IV.

De indiuiduo speciei correlatiuo.

CAPVT I.

Quid sit indiuiduum.

IN primis indiuiduum definiri solet à scholasticis ex Porphyrio : *quod de vno solo pradicatur.* Quæ definitio, quantum opinor, quidditatiua non est : tum, quia prædicabilitas non est de essentia vniuersalis, vt sic, sicut ostensum est in tempore : multo ergo minus erit de essentia indiuidui latissime fusi : tum, quia veritas, seu cognoscibilitas est passio cuiusque entis à parte rei existentis, ac proinde indiuidui, cum nil non indiuiduum, & singulare existat ; at prædicabilitas est cognoscibilitas quædam : ergo prædicabilitas est passio indiuidui, & non essentia, ac per consequens indiuiduum vniuersum sumptum per prædicabilitatem essentialiter, & quidditatiue non definitur. Verum enim, si paulo arctius sumatur, ac propt est secundo intentionale, nihil prohibet, illud quidditatiue definiri vti supra : qua ratione, licet non vniuersale in communi, at certè logicum, cuiusmodi est genus, species, &c. definitur quidditatiue per hoc, quod possit prædicari de multis.

2 Porro autem superior definitio etiam intuitu indiuidui latissime usurpata vera est, illudque absque vlla falsitate saltem describit. Quamuis enim Auerroës, Sotus, Toletus, & alij contrarium censeant, moti autoritate Aristotelis, qui cap. de substantia indiuiduum de nullo prædicari docet ; verum facile explicari potest de prædicatione scientifica, quæ vniuersalis esse debet, eo, quod scientiæ de vniuersalibus, non vero de singularibus sint, vt plurimum. Caietanus autem Aristotelem de prædicatione directâ exponit, deque eius mente solum censet esse, fieri non posse, vt indiuiduum de aliquo prædicetur directè. Displicet tamen hæc expositio tanquam veritati parum consentanea : siquidem indiuidua incompleta de completis directâ ratione prædicantur hunc in modum : Petrus est hic homo confusè cognitus : hoc animal ; hæc substantia, vt bene Hurtadus, & neoterici docent : vtque est per se manifestum. Affinis est superiori definitioni alia indiuidui, à Porphyrio tradita, & à scholasticis communiter recepta, quæ ita se habet indiuiduum est, *quod speciei subiicitur* : ea autem, si sit indiuidui secundo intentionaliter sumpti (haud enim est minus secunda intentio rem subiici, quam prædicari) est vera, & quidditatiua, sin autem indiuidui latius sumpti, vera, sed non quidditatiua : vtrumque constat ex super dictis circa priorem definitionem.

3 Quarto igitur definiri solet indiuiduum, tum quidditatiue, tum etiam ita, vt nullum non comprehendat, *quod est indiuiduum in se, & diuisum à quolibet alio* : ita B. Thom. 1. p. q. 29. art. 4. Posterior particula definitionem non ingreditur, sed eam à posteriori vt aiunt, magis illucelcere facit ; siquidem sola indiuisio in se indiuiduum essentialiter constituit, & definit, & diuisio à quolibet alio indiuisiōnem rei in se, velut passio consequitur. Porro, ne ita intellecta definitio, vnde quaque proba apparet : nam species hominis v.g. non est indiuiduum, sed vniuersale quoddam : & tamē est indiuisa in se, cum species hominis diuidi nequeat in plures species humanas.

4 Respondent nonnulli primò, addita hac particula *ultima diuisione* : species autem hominis, esto in plures species hominis indiuidua sit, in plures tamen homines particulares diuidua est : quare non est indiuidua in se vltima diuisione. Verum nec Petrus, v.g. est indiuisus in se vltima diuisione, quia licet indiuiduus sit in plures Petros, diuiduus tamen est in formam, & materiam, & hæc vltius in suas partes : perperam ergo adstruitur eius genij indiuisiōnem esse de ratione indiuidui, eique essentialē. Respondent alij secundo, superaddendam esse particulam, *eiusdem nominis, & rationis*, ita, vt indiuiduum sit, indiuisum in se, vtique per partes eiusdem nominis, & rationis cum toto, quo certè pacto Petrus in materiam, & formam minimè diuiditur. Cæterum difficultas adhuc manet insoluta : siquidem nec species hominis in plures species humanas diuidi sustinet, quantumuis in plures homines, quorum nemo species est dissecari queat : cur ergo species hominis quatenus talis non fiet indiuiduum.

5 Tandem alij respondent, addita particula *metaphysicè*, vt indiuiduum sit, quod est indiuisum in se diuisione metaphysica : Petrus autem in materiam, & formam solum physicè diuidi potest, cum tamen species humana in diuersos homines metaphysicè (hac enim phrasi vtuntur,) & velut totum potestatiuum, ac ratione nostra abstractum diuidatur. Contra tamen sic argumentor, ac ne ita difficultatem tolli suadeo : Petrus in hoc animal, & hoc rationale diuiditur, non physicè, sed metaphysicè, atque consideratione nostra : nihilominus est indiuiduum : hoc ergo per indiuisiōnem metaphysicam haud rectè explicatur.

6 Quocirca respondeo : speciem humanam esse indiuiduum, & simul rationem communem respectu diuersorum : sic idem est verum, & falsum, bonum, & malum intuitu diuersorum, vt suis locis constabit : est quidem indiuiduum species hominis respectu plurium specierum humanarum, in quas diuidi nequit : est verò communis, & vniuersalis ratio intuitu Petri & Pauli, de quibus, secundum quod importat in rectò prædicari, & in quos ita sumpta scindi potest. Eadem ratione Petrus est indiuiduum contemplatione huius, & illius Petri in quos diuidi nequit : & non est indiuiduum comparatione materiæ, & formæ, in quas fas est eum dissecari. Proinde diuisio, quam definitio indiuidui negat vniuersaliter sumi potest, ac debet, nec ad physicam magis, quam ad metaphysicam, neque ad eiuſdem magis, quam diuersæ rationis diuisiōnem est coarctanda. Vel si mauis dic indiuiduum esse indiuisum in se diuisione vniuersali : qua ratione omnia rectè sibi cohærebunt.

7 Quod toto hoc cap. diximus, indiuiduum haud semel, sed iterum, atque iterum posse definiri quidditatiue, id intelligi non potest de quidditate logica, physica, aut metaphysica. Quidditas enim, sine primo

primo modo, siue secundo, siue tertio sumatur, propria est solius rationis communis: quare non poterit individuū conuenire: quippe cuius non est possibilis ratio communis & abstracta, ut patebit inferius. Quocirca id tantum hactenus voluimus, individuū definiri posse quidditatiue indoctrinaliter: quod namque quidditas indoctrinalis conuenire possit rei singulari, ostensum est à nobis supra c. ultimo tract. precedentis.

CAPVT II.

Expenditur alia definitio individui.

7 **A**lia definitio individui communiter circumferri solet: nimirum cuius collectio proprietatum in nullo alio reperitur. Huiusmodi autem proprietates in indiuiduis speciei humanæ, quæ quidem sensibilibus, & corporeis omnibus dignitate præstant, potissimè sunt septem; his versiculis commoditatis gratia comprehensæ.

Forma, figura locus, tempus cum nomine sanguis,

Patria sunt septem, quæ non habet vnus, & alter.

Forma solet homines dissepārare propterea, quod alter sit, v.g. simus, alter nasutus, alter albus, alter fuscus, alter pulcher, alter deformis, &c. figura, eo, quod alter sit Magnus, alter paruus, alter quadratus quodammodo, qualem olim ferunt fuisse Magnum Alexandrum, alter oblongus, &c. Locus, propterea ea quod vnus hic, alter habitet alibi. Tempus propterea quod vnus heri, & alter hodie, vnusve hoc anno, & alter multis ante sit natus. Nomen, eo quod vnus sit Ignatius, & alterius sit Franciscus. Sanguis, eo quod alter his parentibus, alter vero aliis sit genitus. Patria, propterea quod eorum vnus sit v.g. Hispanus, alter vero Galus, aut Hibernus. Sub forma, & figura comprehenditur cuiusque indoles, quippe cuius ambæ solent esse indicia.

8 Superior definitio quidditatiua certe non est, eo quod pro priori ad proprietates accidentarias per hæcitatatem intrinsecam, & essentialem quævis res sit indiuidua, & singularis: proinde non magis quidditatiue definitur indiuiduum per collectionem proprietatum sibi peculiarem, quam homo per risibilitatem, pro priori ad quam est homo. Maior est controuersia an ea definitio sit vera, & nusquam falsitati obnoxia? Negant Arriaga disp. 7. log. sect. 4. subsect. 1. Raphaël de Auerſa quæst. 9. log. sect. 4. paulo ante medium. In eadem sententia fuit olim Democritus, & alij apud Ciceronem lib. 1. Academicarum quæstionum, qui inscribitur Lucullus post eius medium: *Stoicum* (inquiunt ibi) *est quidem, nec admodum credibile, nullum esse pilum omnibus rebus talem, qualis sit pilus alius, nullum granum.* Et paulo post: *sed si hominum similitudo tanta esse non potest, ne signorum quidem? Dic mihi, Lysippus, eodem aere, eadem temperatione, eodem cælo, aqua, cæteris omnibus centum Alexandros eiusdem modi facere non possit? qua igitur notione discernere? Quid, si in eiusmodi cera centum sigilla hoc annulo impressero, ecquæ poterit in agnoscendo esse distinctio?* Aliqui etiam neoterici graues, qui nondum prælo sua scripta dedere ei definitioni multis in indiuiduis de facto, ut aiunt, atque in non paucis de possibili falsum subesse existimant.

9 Porro autem hi authores concedunt, minus contingere posse in hominibus, ut omnia eorum accidentia sint eadem, quam in aliis animantibus, aut

rebus inanimis. Et quidem merito: namque, ut ait Plinius lib. 7. natural. hist. cap. 12. *Similitudinum quidem in mente reputatio est, & in qua credantur multa fortuita pollere visus, auditus, memoria, Hæc itaque imagines sub ipso conceptu. Cogitatio etiam vtriuslibet animi subito transuolans, effingere similitudinem, aut miscere existimatur. Ideoque plures in homine, quam in cæteris omnibus animalibus differentia; quoniam velocitas cognitionum, animique celeritas & ingenij varietas multiformes notas imprimit; cum cæteris animalibus immobiles sint animi, & similes omnibus, singulisque in suo genere. Quamuis autem hæc ita se habeant in hominibus; verum inquirunt, quæ ab eis, & alias res parilitas esse potest. Cur duo vermes eiusdem coloris, formæque, & figuræ eodem loci, ac temporis, & ex eadem telluris putrefactione prognati, utque eiusdem naturæ, sic etiam eiusdem nominis, & quo ad cæteras omnes proprietates, inuicem similes esse nequeant? Rursus, quidquid sit de animantibus; quid est, quapropter duæ partes aquæ, aut ligni, duove lapilli cunctis accidentibus, multoties non consentiant? Hanc rerum inanimatarum similitudinem accidentariam, omnis expertem similitudinis belle expressit Plautus in Menæchmo act. 5. scen. 9.*

Nec aqua aqua, nec lactasti, credes mihi vsquam similis,

Quam hic tui est, tuque huius.

Opponunt secundo aduersarij: tamen si nulli fuerint homines, in quibus proprietatum supra memoratarum, non esset aliqua diuersitas; quis enim ut ait Arriaga, *vnquam vidit duos homines, eiusdem omnino ætatis, iisdem parentibus, eodem loco natos, eiusdem altitudinis, nominis, faciei, ingenij, & indolis, ita, ut nullum esset vestigium, quo dignosci posset inter illos? Cæterum posse accidere in hominibus quibusdam, tantam accidentium consensionem, ut penes nullum differant. Etenim multoties contigit, ut duo homines eiusdem essent formæ, ac figuræ quin alter ab altero posset discerni: talesque certe quales fuisse duos Lari filios cecinit Maro lib. 1. o. Æneid.*

*Vos etiam gemini Rutuli cecidistis in aruis
Daucia, Larida, Tymberque similima proles.
Indiscreta suis, gratusque parentibus error.*

Aut quales Lycormam, & Eurymedonta Silius libro 2.

*Vos etiam primo gemini cecidistis in æno
Eurymedon fratrem, & fratrem mentite Lycorma.*

*Cuncta pares, dulcisque labor sua nomina natis
Reddere, & in vultu genitrici herere suorum.*

Aut quales vtrumque Castora Claudianus in quarto consulatione Honorij.

*Haud aliter summo gemini cum patre Lacones,
Progenies Ledaæ, sedent in vitroque relucet
Frater, vitroque soror: similis Chlamys effluit auro,*

*Stellati pariter crines: lunat ipse Tonantem
Error, & ambigua placet ignorantia matri:*

*Eurotas proprios discernere nescit alumnos,
Aut quales Plautus comœdia superius citata in prologo Menæchmum, & Solidem.*

Mercator quidem fuit Syracusus senex.

Ei sunt nati filij duo gemini.

Ita simili forma pueri, ut mater sua

Non internosse posset, quæ mammam dabat:

Neque adeo mater ipsa, quæ illos pepererat.

Eiusmodi certè quales Poëtæ passim describunt, videlicet